

శతకాలు

భక్తి,జ్ఞాన,నీతి

అద్వైత శాంకరి

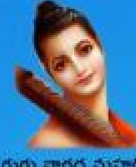

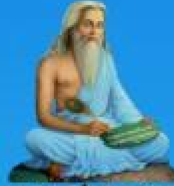
సదాశివ సమారంభాం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు శుక మహర్షి

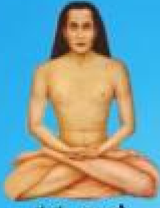

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

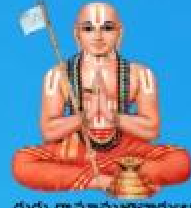
శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాబాజీ

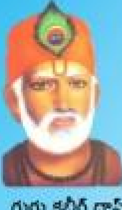

గురు గౌతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

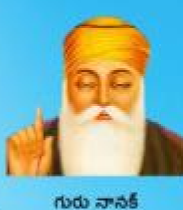

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

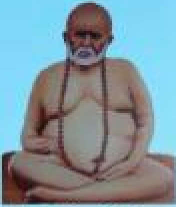

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతాం

గురు త్రైలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయ

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు అరవిందో

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India: Inc ×

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home | Vision | Mission | Goals | Benefits | Content Selection | Current Status | People | Funding | Copyright Policy | FAQ | RFP

Books Journals Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title: Ramayanam
Author:
Year: to
Subject: Any Subject
Language: Telugu
Scanning Centre: Any Centre
Clear | Search

Presentations and Report
Statistics Report
Status Report
Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

DLI

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI New!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
• Rashtrapati Bhavan • CMU-Books • Sanskrit • TTD,Tirupathi • Kerala Sahitya Akademi	• INSA	• Times of India • Indian Express • The Hindu • Deccan Herald • Eenadu • Vaartha	• Tamil Heritage Foundation • AnnaUniversity NEW!

Title Beginning with.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Author's Last Name

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

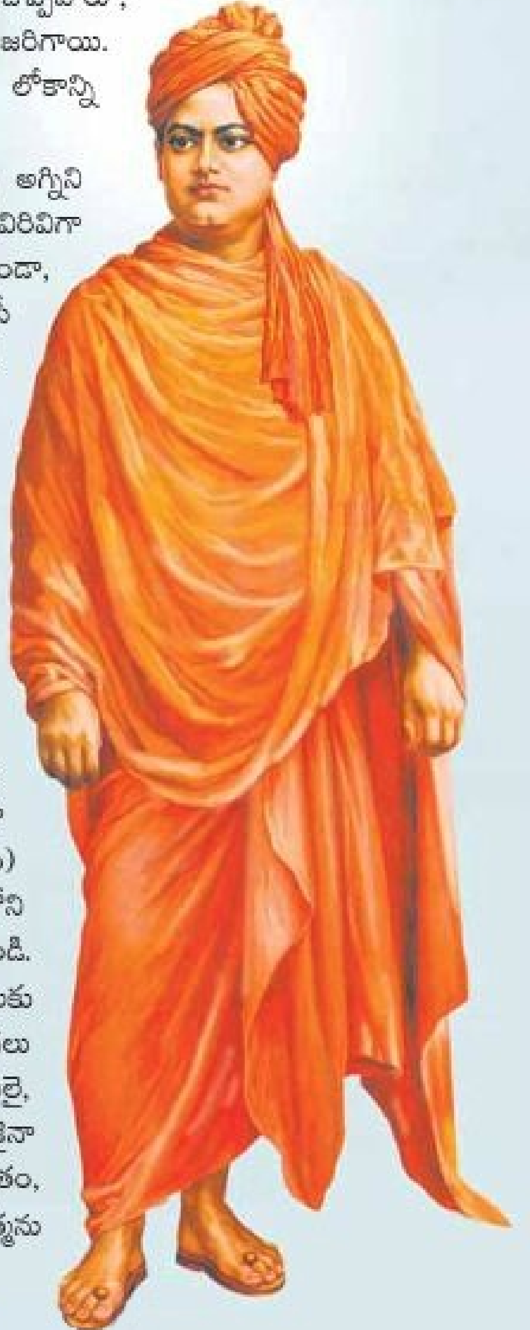
"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ అద్వైత శాంకరి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారి ద్రవ్యసహాయముతో

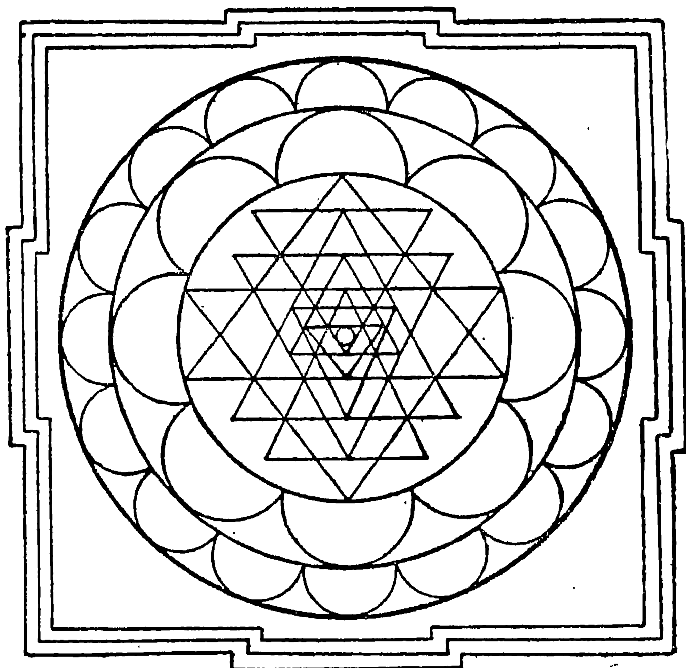
ముద్రితము.

—: రచయిత :—

వంగర కాశీవిశ్వేశ్వర వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

శ్రీ చక్రమ్

బిందుత్రికోణ కాష్టావతార
యుగలోకపత్ర వృత్తయుతమ్ ।
వసుదళవృత్త కళాదళ
వృత్తత్రిమహీగృహాం భజే ॥

శ్రీ రాజరాజేశ్వరి

హే హాసస్మిత చంద్ర బింబవదనా ! హ్రీంకార మంత్రో జ్జ్వలా !
శ్రీ చక్ర స్థితబిందు మధ్యనిలయా ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ !
యా చింతామణి గేహమంటపయుతా ! మోహినీ ! శ్రీకళా !
శ్రీ విద్యుక్తి పటుమంగళోచ్ఛిద వత్రీ ! శ్రీకరీ ! శాంకరీ !

శ్రీగిరి మల్లికార్జునుని చెంతనుజేరిన నీ వెలుంగుచే
నాగత నీలకాంతి ధవళాంశుని లింగము నావరింపఁగా
రాగము మీరి భక్తులు పరాంబిక మాభ్రమరాంబయంచహో!
సాగిల మ్రొక్కి వేఁడెదరు శంకరు దివ్యవిభూతి శాంకరీ!

నిరుపమభక్తితో నమరునిశ్చల యోగసమాధినిష్ఠలో
శిరమున యామినీపతిని, శీతలగంగను, ఫాలనేత్రమున్
గరముల శూలమున్ దమరుకంబును, మేనున నిన్నుఁదాల్చుశం
కరుఁగని ముక్తులౌదురు జగమ్మున యోగిగణంబు శాంకరీ!

కరుణను బ్రోవుమంచు లయకారుని, శర్వుని, నిర్వికారునిన్
బరమశివున్, హరున్, భవుని, భర్గుని, భీముని, కాలభైరవున్
నిరతము నార్తితోమదిని నిర్మలభక్తి రహింపమ్రొక్కఁగా
నరయగ నిన్నుఁగొల్చుటగు నాంతరశక్తిని బట్టి శాంకరీ!

ఏనే రూపమునెంచి కొల్వనగునో! యేరీతి నీవుంటివో!
యేనే మంత్రము నుచ్చరించవలెనో! యీవెందువర్తింతువో!
యేనే యంత్రము పూజజేయదగు! నందే దౌను నీకిష్టమై!
యేనే తంత్రము చేయఁజాల సకలంబీవౌటచే శాంకరీ!

ఎంచన్ స్వాత్మవు సర్వవర్ణముల కీవే సర్వమంత్రాత్మికా !
యెంచన్ మూలము సర్వగీతలకు నీవే సర్వయంత్రాత్మికా !
యెంచన్ మర్మము సర్వశాస్త్రముల కీవే సర్వతంత్రాత్మికా !
యెంచన్ సర్వము నీవయౌనటుల నీవే సర్వమున్ శాంకరీ !

బిడ్డలఁగన్న యంబవని, పెన్నిధులిచ్చెడి లక్ష్మివంచు, ఁబె
ర్వడ్డ యనాదిశక్తివని, పల్కులతల్లివటంచు, నెన్నియో
దొడ్డరికంపుటూహలను దోఁచెడి నిన్నుభజించి గొల్తు నా
యెడ్డవసించుటౌ కతన నీవు మనోస్మనివంచు శాంకరీ !

అమ్మరో ! యాదిశక్తివయి యంతటనిండియుఁ గాశికాపురిన్
సమ్మతి జ్ఞానభిక్షనిడు శంకరురాణిగ నన్నపూర్ణవై
నమ్మిన సర్వసంపదలు నర్మిలినిచ్చి సుధాప్రపూర్ణవై
మమ్ములఁ బ్రోతువెప్పుడును మాయిలువేల్పుగదమ్మ శాంకరీ !

తెల్లము శక్తిసంపద, యతీశ్వరదేవుఁడె యాదిభిక్షువై
యల్లదె వారణాశి మునులచ్చెరువందఁగ నిన్నువేఁడె ! నా
యుల్లము ఝల్లుమన్నదది యువ్విళులూరు వినంగగాథలున్,
దల్లివి లోకమాతవు సుదారదయాబ్ధివి నీవు శాంకరీ !

కొలువఁగ విష్ణుమూర్తినినుఁగోమలిరూపముఁ దాల్చియాశివున్
వలవఁగమోహవెట్టె, రతివల్లభుడావిధి నిన్నుమ్రొక్కితాఁ
జెలికనుదోయికిన్ దగినచెల్మినిగూర్చె మనోహరంబుగా
నిలగల మౌనిపుంగవులు నింద్రియలోలురుకాఁగ శాంకరీ !

మృదువౌఁబూవిలు, నమ్ములన్ననయిచే, మిత్రుండువాసంతుఁడౌఁ
గుదురుం గుంపటిలేని తుమ్మెదలచేఁగూడెన్గదా నారియున్,
ముదమౌ నాయశరీరి మారుడు మహామోహంబు పుట్టించుట
న్నది నీ పంచదశాక్షరీ జపమహీయస్ఫూర్తియే శాంకరీ !

దివ్యము నీదు విగ్రహము దేవునిసైతము మోహవెట్టు, మం
తవ్యము నీదునామమది తారకమంత్రమునౌటఁజేసి, వ
క్తవ్యము నీదు లీల లిలఁగారణకార్యములెన్ననీవెగా !
భావ్యము, కీర్తితవ్యమును, భవ్యము నీచరితంబు శాంకరీ !

పున్నమినాటి చందురునిఁ బోలినమోము, ధ్వనించుకాంచియున్
బ్రన్నని కుంభికుంభములపాటి కుచంబులవంగు దేహమున్,
సన్నని మధ్యభాగమును, జాపశరమ్ములుఁ బాశమంకుశం
బున్న చతుష్కరంబులు నహో ! తనరారెడి నీకు శాంకరీ !

కలువలవోలు నీసొగసుఁగన్నులదీప్తిని జూచినంతనే
వెలవెలఁబాఱి గుట్టునిఁక వెల్లడియౌనని మీనముల్సదా
యులుకుచు, సిగ్గుముంచుకొన నోర్వక నీరమునందుదాగె, నీ
సలలిత నేత్రరమ్యతను శర్వుడు శాంతుడుకాడె శాంకరీ!

కర్ణములంటి కన్పడెడుకన్నుల మూటినివెట్టుకొటుకే
వర్ణమనంగ, నయ్యది త్రివర్ణములై త్రిగుణంబులేమొ, సం
పూర్ణులు ముప్వురీశ్వరులు పుట్టుటకోయనునట్లు దోఁచు, స
ద్వర్ణవిభుత్వమేర్పడఁగఁ బాలనసేయుదువీవు శాంకరీ!

పట్టినపట్టువీడనిఁక, బంతముకాదిది, నాదుజీవితం
బట్టిటునూఁగసాగెను, వయఃపరిమాణము తగ్గుచుండె, నే
నెట్టుతరింతునో యెఱుఁగనింత భవాంబుధి నెట్లుత్రోతువో!
గట్టిగ నిన్నెకొల్చెదను కష్టముబాపెదవంచు శాంకరీ!

తల్లియుఁ దండ్రియున్ గురుఁడు,దైవము, సర్వమునీవెయంచునా,
యుల్లముదెల్ప నమ్మితినహో! కరుణారససాగరా! శివా!
వల్లభునంటిరమ్మ్మ - మురిపంబురహింప, నుపేక్షసేయకే!
చల్లనిచూపులందు దయఁసాగిన నాకదెచాలు శాంకరీ!

కోరిభజింతు నిన్నెపుడు కోర్కెలుదీర్పఁగగాదు తల్లిరో !
మారనిజీవయాత్ర పలుమారులు సేయఁగలేనివాడ, నీ
దారిఁబడంగఁగోరి, పలుదారుల వీడఁగనెంచి, పాటకా
ధారము కీర్తనల్‌సలుపు దారులజూపుము నాకు శాంకరీ !

నాహృదయాంతరాళముననాటిన నేటి విశాలభావమే
దేహముమీది మోహమును, ద్వేషపుఁ జింతన, పాపకృత్యముల్
దైహికవాసనల్ దునుమఁదానొక యంకుశమై సదా "త్వమే
వాహ"మటంచు నాహృదయవాసనలన్నిఁటిమార్చె శాంకరీ !

ధారాశుద్ధియులేక, పాండితియనన్ దత్తుల్యమై, కల్పనా
ధారంబయ్యెడి కావ్యశోధన కలాతాత్పర్యమేలేనిచో
నౌరా ! నీస్తుతిఁజేయనెంచఁ దరమా ! యౌత్సుక్యమా ! గొప్పగా
ప్రేరేపించితి ; జ్ఞానదాత్రివిగదా ! ప్రీతాత్మవో ! శాంకరీ !

పదలాలిత్యముగల్గి, నాదుకవితా ప్రాశస్త్యమేపారఁగా
మదిలోనూరిన భావనాతతులరమ్యంబౌ తరంగాలలో
నుదయించెన్ నవరాగతాళముల ధ్వన్యుత్పన్న పద్యాలహో !
తుదిరూపంబిడె సృష్టిసామ్యమున నీస్తోత్రంబుగా శాంకరీ !

అమ్మా ! నాన్నయసంగుడై, చతురవీవా సృష్టికార్యక్రమం
బెమ్మొడ్కిన్ జరిపింతువో యనుచునిన్నీక్షింపఁదాసాక్షియై
నమ్మంజాలని నీదుకౌశలము నానారీతులన్ వెల్వడన్
సమ్మోహంబును జెందె శక్తియుతుఁడై సంసారియై శాంకరీ !

వ్యష్టిసమష్టిరూపమున వ్యక్తమునయ్యెడి సర్వవిశ్వమున్
సృష్టినిఁజేయుస్రష్ట, యది శ్రీపతిమోయు సహస్రశీర్షుఁడై,
నష్టముజేయుదానిని పినాకధరుండు, యదార్థమింతుకున్
స్పష్టము నీపదాబ్జగతపాంశువె సాధనమయ్యె శాంకరీ !

ఒక్కగుణప్రధానులగు నొక్కరు-నొక్కసదాశివుండుగా
కొక్కరుసాటిరారుగద యోత్రిగుణాత్మిక ముప్వురీశ్వరుల్,
మ్రొక్కనుపాస్య దేవతవు ముక్తినొసంగెడిశక్తి పొటచే,
నిక్కపుబ్రహ్మరూపిణివి నీవెయటంచుఁ దలఁతు శాంకరీ !

నిదురన్దోచని యాప్రపంచమగునే నిత్యంబు? కాదే ! జడం
బిది ? యున్నట్లుగుపించుచున్న యది తానీ జాగ్రదాత్మన్సదా,
యిదియే సత్ప్రతిబింబరూపమునఁ దానేపొరుసద్రూపమై,
విదితంబౌనిది నీప్రకాశకలనన్ వెల్గొందెడిన్ శాంకరీ !

నానాకారవికార భూతమయ విన్యాసంబునై, విశ్వమ
జ్ఞానాక్రాంత తమోగుణాధిక మహత్సంజాతమై వ్యక్తమై,
నానారీతుల నామరూపములఁగానన్ జిత్రమై, భోగ్యమై,
ధ్యానంబందున నశ్వరమ్మగునటంతర్భూతమై శాంకరీ!

గగనము నీలమంచెటుల కల్పితమైనది? శూన్యమయ్యె. నా
కగుపడు పాముని ల్వదెటులయ్యది త్రాడనిగుర్తెఱుంగఁ దా
నగునెటుశుక్తి? వెండివలెనజ్ఞతచేఁగద! తోఁచునన్యమై,
జగమదిమిథ్యయైచనదె? సర్వము బ్రహ్మముకాఁగ శాంకరీ!

అరయమూడువ్యాహృతులయారె! తపంబిడ నుద్భవించె నోం
కారమనంగ త్ర్యక్షరి "అకార" "ఉకార" "మకార" సంజ్ఞలై
సారెకనాహతంబున పసందుగమ్రోగెడి ఘంటికాధ్వనిన్
ధారణచేయుచో దశవిధంబులఁ దోఁచెడునద్ది శాంకరీ!

అచ్చులు శక్తివర్ణములు, హల్లులు సాశివునక్షరంబులౌ,
నచ్చెరువందనోటఁబడి యయ్యవివాక్కులనుకాఁగ, నద్ది బల్
ముచ్చటనయ్యె విశ్వముగ, మూలమునాశివశక్తితత్త్వమే
యచ్చట నర్థవాక్కులయి యాకృతిఁదాల్చెనుజూడ శాంకరీ!

విత్తున నంకురమ్ము వలె విశ్వము మున్నుగ నిర్వికల్పమై
చిత్తుననుండి, కాలమున చిత్రగతిన్ దనరారునెంతొ గ
మ్మత్తుగ నామరూపచయ మంజుల ముగ్ధత గొల్పిభిన్నమై,
మొత్తపు సృష్టివృద్ధిలయమూలక మీవగుచుండ శాంకరీ !

ఒక్కటెయాడదయ్యు, మదినొప్పగనత్తయు, దల్లి, యక్కయై
యొక్కనికొక్కరీతినగుచున్నది, యొక్కటిదోచు పెక్కులై,
టక్కరి ఐంద్రజాలమున టక్కుటమక్కులు జేయజాలదే !
నిక్కము నింత విశ్వమును నీదగుమాయగదమ్మ ! శాంకరీ !

కుండకునుండు రంధ్రములగుండ ప్రసారితదీపకాంతి, లో
నిండి బహిర్గతంబగుట నిక్కము, బొందిననీవె యాత్మవై
నిండుగ నంతరంగమును నింప, మహోజ్జ్వల కాంతిపుంజముల్
మెండుగ విశ్వమంతటను మీటగ వెల్గుజగంబు శాంకరీ !

ఉన్నదియొక్కటేయగుట, నూహలుజేసిన రెండునుండునే ?
కన్న ప్రపంచమంతయును గన్పడు నద్దముతో నిబింబమే,
తిన్నగ దన్ను దాగనినతీరున, బ్రహ్మములోని విశ్వమున్
గ్రన్ననవేఱె చూచుటది జ్ఞానవిహీనతకాదె శాంకరీ !

ఆకాశంబది నాఖిపైయె, దివిశిరంబై, భూమియున్ బాదమై,
యాకర్ణంబులు దిక్కులై, శశిధరుండాదిత్యుఁడుం గన్నులై
యాకర్షించు ముఖంబు వాయుసఖుడై, యావాయువే ప్రాణమై
సాకారంబున విశ్వరూపిణిగ నీవారాధ్యవౌ శాంకరీ !

ఆధారంబున భూమి, నీరు మణి పూరాబ్జంబునం, దగ్నియున్
స్వాధిష్ఠానమునం, దనాహతమునే వాసంబుగావాయువై,
యాధీరూపిణిమాయ, యాప్రకృతి యాజ్ఞాంభోజమందుండ ఖం
బాధారమ్ముగగై కొనెన్ సరి విశుద్ధాబ్జంబునే శాంకరీ !

తరుణిగ చీరకట్టి, తకతయ్యని నాట్యమునల్పునార్యుఁడున్
బురుషుఁడుగాక నాతలిరు బోఁడగునే పరికింపనేర్పుతో,
దొరకాని విశ్వరూపమునఁ దోఁచు విధాత్రియువిశ్వమౌనె ! సు
స్థిరమతి నీవె సర్వమని చింతిల నీవెుదోఁచు శాంకరీ !

ఘటమున నామరూపములు కల్పితమౌటను మిథ్యయైచెనున్,
ఘటముననున్న దంతయును గాంచగ మృత్తికగాక యొద్దియౌ ?
ఘటమన మృత్తికేయగును, కారణమే యటు కార్యమౌటచేఁ
బటుతర విజ్ఞతన్ జగము బ్రహ్మమయంబుగఁ దోఁచు శాంకరీ !

కటకముఁజూడఁగా నదియుఁ గాంచనమౌను, తదన్యమెట్లు ? తా
నటులనె కార్యమైన కడియంబుకు కారణమైన బంగరం
బెటులను వేఱుకాదొ, జగమెంచగ బ్రహ్మమె హేతుదృష్టిచే,
స్ఫుటతర నామరూపములు పోవమి బాధకమెద్ది ? శాంకరీ !

శివశక్త్యాత్మక మీజగత్తు, నుదయించెన్ గాలమాసన్నమై,
యవసానంబునఁ గానరాక, మరినవ్యక్తంబు వ్యక్తంబుగా
నవతారంబును దాల్చు, నయ్యెడల మూలాజ్ఞానమేతానుగా
నవరోధంబుగ నిల్చె "వేరె" యని యన్యాభాసమై శాంకరీ !

తీరమునంటి పైకుబికి తేలెడుఫేన తరంగ బుద్బుదం
బారయ నబ్ధికన్నఁ బరమౌనన నెద్దియుఁగాననేర దా
కారముబట్టి పేరిడుటఁగాంతుము, సృష్టియునింతయౌచు సొం
పారఁగ నామరూపములు నాత్మకుఁగల్గెనుకాదె శాంకరీ !

రాగిదియైన విగ్రహము రాగికి వేఱుగదోచు భ్రాంతిచే;
నీగతి నాత్మనుండి యుదయించు జగత్తును దోచువేఱుగా,
నేగతిలోహఖండము మహేశ్వరుజీవులవోలెదోచునో
యాగతి నాలుబిడ్డలుగ నాత్మను దోచు జగత్తు శాంకరీ !

పూర్ణమునుండి పెక్కులిలఁ బుట్టుచు వృద్ధిని జెందిమాయమై
పూర్ణమునందుఁ జేరుఁ బరిపూర్ణతచెందుచునుండి, యట్టిచో
బూర్ణము పూర్ణమైచనును, పోగొనదెట్టిదిలేశమైన, సం
పూర్ణమె యద్ది యిద్దియును, బుగ్గయె యేఱయిపాఱు శాంకరీ!

జడమై, భూతసుషుప్తియై, భ్రమయు, నజ్ఞానంబునై, మిథ్యయై,
పెడత్రోవన్బడి జీవభావము సదాపెంపొందఁ దన్మూలమై,
కడుఁ జిత్రంబుగ సర్వభూతవితతిన్ గల్పింపగాహేతువై,
కడకున్లేనిది యౌను మాయగద సుజ్ఞానంబునన్ శాంకరీ!

లేనిదియున్నయట్లుఁ గడులీలగ నున్నది లేనియట్లు, లో
కానకుఁ దానుమూలమయి కల్పనచేయుచునుండు నెప్పుడున్,
గానిది యౌనటంచుఁ బొడగట్టగఁ జేయు నసత్తుసత్తుగా
మానసమందు మాయ యనుమానము గల్గఁగ నీదుశాంకరీ!

భేదంబుండదు బీజవృక్షములకున్, బీజంబెతావృక్షమౌ,
నాధారంబగు గింజకందెలయు నాయాధేయమౌశక్తికిన్
భేదంబుండునె? మాయతానటుల జృంభించున్ జగద్రూపమై
యాధారంబగు నాత్మయందమరి యవ్యక్తంబునై శాంకరీ!

అరయన్ సృష్టికిఁ బూర్వముండదపుడా యాకారమవ్యక్తమా!
పరిణామమ్మున విశ్వరూపమున సంభావింపఁదావ్యక్తమా!
యరుదై యొక్కటి రెండుగాఁ జనక వ్యక్తావ్యక్త దుర్జ్ఞేయమౌ
దగమే నీదరి మాయనెంచఁ బరమార్థంబెట్టిదో శాంకరీ!

మాయావిద్యలుగాగ నా ప్రకృతి, బ్రహ్మంబందు బింబించ, నా
మాయావిద్యలు, నందుబింబములు, బ్రహ్మంబౌను జీవేశ్వరుల్,
మాయోపాధిగనున్న నీశుఁడన, బ్రహ్మంబే యుపాధిన్ గదా
యాయెన్ జీవుఁడవిద్యగూడి, ఘనవేదాంతంబిదే శాంకరీ!

పాపోహమ్మని, పాపశీలిననుచున్ పాపంపు భావాలచేఁ
బాపాత్మస్థితి "జీవ" భావమును, తద్భావానుగుణ్యంబుగాఁ
బాపంబేగదప్రాప్తమౌను! మఱి సద్భావంబు శ్రేయంబుగాఁ
దోఁపన్ ముక్తికి దారిజూపునది చిద్రూపంబయౌ శాంకరీ!

బాల్యము నాటపాటలను, ప్రౌఢమునంగనలందురక్తిఁ ద
త్తుల్యముగాను వృద్ధతయు దుర్భరచింతలలోనుగాగ-వా
త్సల్యమె యన్యథాబరగి తత్త్వమెఱుంగక తల్లడిల్లి, కై
వల్య మనంగనెక్కడిది! బ్రహ్మముదోచునె యెందు? శాంకరీ!

పుత్ర కళత్ర బాంధవులు పుష్టిగ నార్జనజేయునప్పుడే
ధాత్రినిఁ బ్రేమజూపుదురు, దైన్యము వార్ధకమావహింప, నే
మాత్రము నెట్టులుంటివను మాటనునైతము పల్కరారహో!
చిత్రపు మోహపాశమున జీవుడు తానుగచిక్కె శాంకరీ!

ఎక్కడిబంధమో! భవము నెక్కువజేయుచుగూర్చె మోహమిం
కెక్కడిమోహమో! నగమునెక్కెను స్వార్థముహెచ్చిభ్రాంతిచే,
యెక్కడిభ్రాంతియో! కనదదెక్కసమై నిజమెంతయేని, నిం
కెక్కడి మార్గమమ్మ! తలకెక్కదుతత్త్వము నెందు శాంకరీ!

ఆశాపాశము వీడనొల్లక సదాయారాటమున్ జెందుచున్
లేశంబైనను తృప్తినొందక మనఃక్లేశంబుతో జీవుఁడా
వేశంబొందుచుఁ జేయు దుష్కృతములన్ వేమారు నజ్ఞాన దు
ష్పాశాబద్ధత జీవనంబు గడుపున్ బాపాత్ముడై శాంకరీ!

జటలంబెంచిన ముండియై చనిన, కాషాయంబులన్ గట్టినన్
గటిఁగౌపీనముఁ దాల్చినన్, విసిగి దాఁగాంతారమందుండినన్
ఘటికుండై హఠయోగసిద్ధులను దిగ్భ్రాంతిన్ బ్రదర్శించినన్
బటుసుజ్ఞాన విహీనతన్ బరము సంపాదించునే శాంకరీ!

తమ్మెఱుంగ లేకనుచితమ్ముగ దేహమె తామెయన్నభా
వమ్ము మనమ్మునన్నిలిపి, ప్రాణము మానధనమ్ములందురా
గమ్ము వహింప, మోహమటు గ్రమ్మగఁబెంచుచునుండు దామసం
బిమ్మహి, మోహనాశినివి! వృద్ధవు! నిన్దలపందు శాంకరీ!

మనసా! నిల్వదు కోతిచందమున గొమ్మల్బట్టి యూఁగాడెడిన్
గనులా! గాంచవు సత్యమెన్నటికి నేకర్మంబు వెంటాడెనో
తనువా! రాలును పండువోలె భువి నాధారంబు వీడంగనే
యని భావించుచు నిత్య సత్యవగు నిన్నర్థించెదన్ శాంకరీ!

అరరే! మానసమెంత చిత్రము! చింతాక్రాంత శోకాంబుధిన్
దరియేగానక మున్గుచున్నయది, సద్యస్ఫూర్తి లోపించెనే?
తరుణోపాయముఁ గాంచ నీదుపదముల్ ధ్యానించు నాసక్తితో
స్థిరమై త్ర్యక్షరి నుచ్చరింప దరినిన్ జేర్చుంగదా! శాంకరీ

అన్యము జీవుడెట్లు? పరమార్థమునం బరమాత్మగాడె, చై
తన్య మదొక్కటైనను వితర్కమునన్ శివుడంచు జీవుడ
నన్యములైన భావముల నందఱు భ్రాంతిని జెంద లీలఁగన్
ధన్యచరిత్ర! చేతువు పదంపడి నైక్యముఁ గూర్తు శాంకరీ!

అజ్ఞానంబను కారుమబ్బు మొదలై, యత్యంత నీరంధ్రమై
ప్రజ్ఞానంబను సూర్యునడ్డుఁగొనఁ బ్రాప్తంబౌ తమస్సున్, సుత
త్త్వ జ్ఞానంబను చండమారుతమునన్ వారించి, జీవేశ్వరై
క్య జ్ఞానంబును పొందగా, నిడవె మోక్షంబంతటన్ శాంకరీ!

పుట్టుచుఁ గిట్టుచున్ మరలఁబుట్టుటకే నొక మందబుద్ధినా ?
పుట్టుక కారణంబెఱుగఁ బుట్టితిఁ బట్టితి జిద్విలాసినిన్,
దట్టెను బుద్ధికిందు పరతత్త్వము, జన్మము ధన్యమైతగన్
గిట్టక నేను నేనగుదుఁ గేవల ముక్తివరింప శాంకరీ!

గర్భమునందునున్న పసికందు తపంబిడనెంచునేమొ ? యా
విర్భవ మందకుండ నెటువిజ్ఞతనేర్చెనొ ? ముద్ర నిద్రలన్,
నిర్భయ నిర్వికారత గణింప దిగంబరయోగియౌగదా !
నిర్భరుడై సుయోగమును నేర్చుఁ బతంజలివోలె శాంకరీ!

"అ" యనెడి బ్రహ్మమే "హ" యనునాంతరశక్తినిగూడుటంగదా!
నియతినహంబునైతి నేనుపాధుల వెల్గుజీవినై,
భయమదియేల ? యెల్లపుడు భద్రుఁడు, నేశివశక్తియుక్తిచే
నయితిని నాదరూపినిగ, నక్షరరూపినిగాను శాంకరీ!

తలపన్ గామ వికారమెక్కడిది ? వార్ధక్యంబు వాటిల్లుచో !
జలశూన్యంబగునేని నెక్కడిది కాసారంబు ? విత్తావళుల్
తొలగంగా పరివారమెక్కడిది ? చేతోవీధితత్త్వార్థమున్
దెలియన్ సంసరణం బదెక్కడిది ? చింతింపన్ మదిన్ శాంకరీ !

ఎక్కడ ? జన్మమృత్యుభయమేను శరీరముగాని యప్పు, డిం
కెక్కడ ? క్షుత్పిపాసయుగమేననఁ బ్రాణముగాని యప్పు, డిం
కెక్కడ ? శోకమోహములవేయను చిత్తములేకయుంట, నిం
కెక్కడ ? బంధమోక్షముల కే నెటుకర్తనుగాను శాంకరీ !

గంతను గాను, నేనటులె కర్తయు, భోక్తయు, వక్తఁగాను, నే
నంతర వృత్తిరూపినిగనైన విధంబున నట్టి వృత్తులన్
మంతనుగాక భాసిలెడు మంగళమూర్తి శివుండగానె ! నే
నుంతయు బద్ధ ముక్త పురుషుండను గానెఱుగంగ శాంకరీ !

నశ్వరమైన దేహముల, నశ్వర యౌవన దార్ఢ్యగర్వమున్
నశ్వర భోగభాగ్యముల నమ్మక జీవనయాత్ర సల్పుచున్
విశ్వవిధాత్రి నీశ్వరిని, విశ్వచరాచర సృష్టిహేతువున్
శాశ్వత సౌఖ్యదాయిని నజస్రము వీడక గొల్తు శాంకరీ !

స్వాంతములోన వేదములసారము నీవనినమ్మి, కర్మసి
ద్ధాంతముబట్టి, పాయక సదా విధికర్మములాచరించి, వే
దాంతిగమారి మానసపథమ్మున నిన్ను భజించి గొల్చు వా
డెంతయొ ధన్యమూర్తియగు నీప్సితసిద్ధిని బొంది శాంకరీ!

జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులున్ గలుగ నజ్ఞానంబునన్ జీవుఁడా
జాగ్రత్తున్ గ్రహియించి స్వానుభవమున్ సత్యంబుగానెంచుచున్
వ్యగ్రుండై మను, నిగ్రహంబున తురీయావస్థలో నిన్ను నే
కాగ్రుండై కను నిర్వికారమున సాకల్యంబుగా శాంకరీ!

సారమునందు బుట్టియును సారసమేగతి సారమంటదో
సారవిహీన దుఃఖభవసాగర సంగతవృత్తియందు నా
చారు వివేకియున్ గడునసంగతమందుచు సారెసారెకున్
ధారణచే నినున్గనుచు ధన్యతజెందునుగాదె శాంకరీ!

కరఁగదె యుప్పునీరమునఁ గన్పడకుండఁగ సామ్యమొందుచున్
బరిపరి నేనెబ్రహ్మమని బ్రహ్మమె నేననుభావసంస్థితిన్
బొరిఁగొన నొద్దికన్ విషయభోగములంతట వృత్తిశూన్యమై
యరయగ మానసాత్మల సమైక్యముకాదె సమాధి శాంకరీ!

బిందువెబుద్ధి, యందు ప్రతిబింబితబ్రహ్మము చిత్కళాఖ్యఁ బెం
పొందిన జీవుఁడౌను, వినుచుండెడి లోపలివాయుశబ్దమే
విందగునాదమౌచుఁ గనువిప్పును గల్గఁజేయ, జ్ఞానియై
డెందమునందు యోగిగను తీవిగ సర్వముగాదె శాంకరీ!

మాయకులోనుగాక, చెడుమార్గముఁ ద్రొక్కక, సత్త్వవర్తియై
ధ్యేయము బ్రహ్మమౌచుఁ గడుధీరత గమ్యముగుర్తెఱింగి తా
నాయువునుండు దన్కమనునంటియు నంటక జ్ఞాని వృత్తులన్
జ్ఞేయము, జ్ఞాత, జ్ఞానమును చేకొన నీవెయటంచు శాంకరీ!

పరిణామమ్మునఁ బెర్వఁజిల్కుటను లభ్యంబైన వెన్నన్గనన్
బొరపాటైనను చల్లలోఁగలియునే? పొందింప యత్నించినన్
బరతత్త్వంబున మానసోపరతియున్ బ్రాప్తించి భోగించువాఁ
డరయన్దాఁకునె యెవ్విధంబునను మాయాసంసృతిన్ శాంకరీ!

వెలయన్ జ్ఞానపుగంగవీవె, యరయన్ విశ్వేశుఁడేయాత్మ, ని
శ్చలయోగంబె ప్రయాగ, భక్తిగయయై సర్వంబులోనుండగా
దలఁపన్ దేహమెకాశియై తనరి తీర్థప్రాభవంబొప్ప, ని
ర్మలుడౌ జ్ఞానికినాడ నన్యమగు తీర్థంబేలనో శాంకరీ!

ఒకపువ్వుంది భవత్పద ద్వయముపై నొప్పంగ, సద్భక్తి మే
రకు నెవ్వాడటులుంచునో। యతని ప్రారబ్ధంబు క్షీణించుచున్
సుకముంగూడఁగ నిత్యతృప్తిఁగొనుచున్ శోభిల్లు వాఁడెంతయే
నిక సుజ్ఞానిని చెప్పనేమిటికిఁ దానీవౌనుగా శాంకరీ ।

పదముల్ రెండుగనర్థమిచ్చు నవియే వాచ్యార్థలక్ష్యార్థముల్
పదవాచ్యార్థముఁ ద్రోసిపుచ్చి గ్రహియింపంజెల్లు లక్ష్యార్థమున్
బదలక్ష్యార్థమునందు తత్పదముఁ దెల్పంజూచు బ్రహ్మంబు,త్వం
పదముందెల్పును ప్రత్యగాత్మ, నసిశబ్దంబైక్యమున్ శాంకరీ ।

వేదాంతంబు సుగమ్యమై తనరు భావింపంగ నద్వైతమున్
గా దాబ్రహ్మము ద్వందమెవ్విధి నిరాకారంబు సాకారమౌ
నాదాతీతము నాదరూపమున నన్వర్థంబునై దోచుచో
వాదంబెక్కడ ! బ్రహ్మనాదము, స్వరూపంబీవెగా శాంకరీ ।

శివుడున్ లేనిది శక్తి లేదనిన స్వస్త్రీస్విడి తానుండునే ?
యవుచో నవ్వరె శక్తిలేని శివునేయర్చించి యర్థించఁగా
నవకాశంబునులేని భేదమున వారన్యోన్య సంబంధులై
యవునా యిద్దరు చంద్రచంద్రికలు, వాగర్థస్థితిన్ శాంకరీ ।

ఎంతోయోచనఁజేయనేల ? మొదలే యీవన్నదే లేనిచో
వింతల్‌గూర్చెడి యీజగద్వితతి యావిర్భావమెట్లౌను ? ర
వ్వంతేనిన్ నిను నాశ్రయింపజనఁడే బ్రహ్మంబు నీసృష్టికై
యంతా "మాయ" యనంగ నంతయును నీవై యుండుటే శాంకరీ !

అర్థాత్సిద్ధము శక్త్యుపాసనము, నయ్యారే ! యధిష్ఠానత
త్త్వార్థంబెంచఁగ బ్రహ్మనిన్నవయు నంతర్యామివై, లేనిచో
వ్యర్థంబౌ సముపాసనాపరళి భావంబందు నీలేమిచే,
నర్థంబౌ నుభయాత్మకంబనుచు బ్రహ్మత్వంబనన్ శాంకరీ !

శివుఁడైనన్ 'శివ'వౌచు, రుద్రుఁడయినన్ జెన్నారు రుద్రాణివై,
భవుఁడేగాగభవాని, శర్వుఁడయిదైవారంగ శర్వాణివై
యవతారంబు లతండు మారినను నీవారూపముల్ దాల్తు వీ
యవనిన్ శంకరుడాతడైనపుడు నీ వట్లౌదువో శాంకరీ !

శక్తుని శక్తినిన్ దెలుప శక్తిని మిన్నగఁజెప్పనొప్పు, నా
సక్తినిబాడి గాయకుఁడు సర్వులుమెచ్చ స్వశక్తిఁజూప, నా
వ్యక్తికిగాదు గౌరవము ఖ్యాతియుఁ గల్గుటయన్న, గాత్రపున్
శక్తికిగాదె ? శంకరుడు సాక్షియె, సారథి వీవు శాంకరీ !

శ్రీ దుర్గ

నిర్గుణ నిర్వికారము, వినిర్మల చిద్ఘన నిత్యసత్యమున్
దుర్గతిఁబాపు సంపదయు, దుర్గమమౌ భవదీయతత్త్వమున్
దుర్గవు, దుఃఖహంత్రివటు దుష్టులఁజెండెడు చండిరూపవున్
భర్గుని వంటినుండు సిరి భార్గవి యన్నను నీవె శాంకరీ।

శక్తుండౌగద నిన్నుఁ గూడినపుడే శర్వుండు లోకేశుడై,
శక్తిన్ వీడి చరింపగానగునె ? వీసంబైన దేవుండెపో !
భక్తిన్ మ్రొక్కరె యాత్రిమూర్తులు "మదంబాపాహిమా"మంచు స
ద్భక్తిన్ శక్తినిముక్తినీయవె పరాభట్టారికా శాంకరీ !

రూపంబెంచఁగ నీవె, వస్తువతఁడై రూపొందఁగా మిమ్ములన్
రూపేరూపియటంచు, రూపినటులే రూపంబుగానెంచి మే
మాపాదింపఁగ నిన్ను శంకరునిగా నద్వైతమై, పల్కరే
మీపేరెన్ని 'శివా'యటంచు బిలువన్ మీరిద్దరున్ శాంకరీ !

శివయన్నన్ శివుడన్న యంశమది యోచింపంగ నద్వైతమే
శివుఁడే శక్తి విశిష్టచేతనము-నాచిద్రూప సద్వస్తువున్
గవులూహింపుచు వ్రాయఁ జొచ్చుటరయన్, కామ్యార్థసంధాతగా
శివునెంచన్, శివశక్తిఁగైకొనుటయే చిద్రూపిణీ శాంకరీ !

పాలనువెన్నవోలెఁ బ్రతివాని శరీరమునందుదాఁగులో
జ్వాలనెఱుంగ, యత్నమునఁ బాలనువెన్నను వేఱుజేయు నా
వాలకమెంచి, యెట్టిదను భావపుఁగవ్వముతో మథించుచోఁ
దేలు నుపాధికంటదని తిన్నగ నాత్మయటంచు శాంకరీ !

జ్యోతియనంగ నెద్దియన, సూర్యుడు చంద్రుడునంచుఁ బల్కుచో
నాతని నీతనిన్ దెలియునట్టిది యెట్టిదియన్న, నేత్రమే
ద్యోతకమన్న, మాయనది దోఁచెడిదెద్దియ ? బుద్ధియన్నచో
నాతఱిదాని జూచునదె అద్వయమాత్మయె జ్యోతిశాంకరీ !

దేహశ్వాసల రాకపోకడల నుద్దీపించు చిద్రూపయై
యాహంసాఖ్య "శివా" పదార్థగతి నార్యా ! హంసగాయత్రివై
సోహంభావనఁజేయ సర్వమును నీవౌనన్న భావార్థమై
యాహా ! దాగితివంతరంగమున నేనర్చింపగన్ శాంకరీ !

ఏదోప్రేరణ సేయుచున్నయది మాయావృత్తులన్ నిత్యమున్
గాదేనయ్యది బ్రహ్మతేజమగుచున్ గాయత్రి రూపంబుగా
బోధానంద సుఖ స్వరూపమున దా బోధించు నద్వైతమున్
దాదాత్మ్యంబున దాను నీవనుచు సంధ్యాదేవివై శాంకరీ !

నీవేయాత్మవు "నేనునే"నను చులో నిత్యంబుభాసిల్లుటన్
నీవే నేనగుదేను నీవగుదు కానేకాను దేహాదులున్
దావేలేదిఁక భ్రాంతిఁజెందుటకు నద్వైతంబు పాటింప నా
తావేనీదని దల్చుటన్ భ్రమరకీట న్యాయమై శాంకరీ !

భావంబుండినఁదోఁచు నీజగము తద్భావానుగుణ్యంబుగా
భావంబేయటు పూజ్యమైన యెడలన్ భాసింపదే లోకమున్
భావాతీతను భావనాపరిధిలో భావించుచే భక్తియై
భావింపంగనుగా కనాత్మనిఁక నిన్భావించెదన్ శాంకరీ!

శ్రుతిగా, బ్రాహ్మిగ, వాగధీశ్వరిగ, సంశోభిల్లుత్రీమూర్తిగా
స్మృతిగా, విద్యగ, శాస్త్రసారముగ, నిశ్చింతాత్మనిర్ద్వైతగా
ధృతిగా, ధీరగ, దైత్యహంత్రిగ, మహాదేవీ! మహారూపిగా
మతిగా, మేధగ, శర్మదాయినిగ సంభావింతునిన్ శాంకరీ!

నిర్గుణ నిర్వికారము, వినిర్మల చిద్ఘన నిత్యసత్యమున్
దుర్గతిఁబాపు సంపదయు, దుర్గమమౌ భవదీయతత్త్వమున్
దుర్గవు, దుఃఖహంత్రివటు దుష్టులఁజెండెడుచండిరూపవున్
భర్గునినంటినుండు సిరి భార్గవియన్నను నీవె శాంకరీ!

నిరహంకార నిరీశ్వరీ! భగవతీ! నిష్క్రోధ నిర్లోభినీ!
నిరుపాధీ! నిఖిలేశ్వరీ, నిరుపమా! నిర్మోహనిస్సంశయా!
నిరపాయా! నిరుపప్లవా! నిరవధీ! నిష్కారణా! నిర్భవా!
నిరవద్యా! పరదేవతా! శివపరా! నిత్యా! నమశ్శాంకరీ!

నలుబది నాల్గుకోణములు, నల్వొరుశంభువు, లైదుశక్తులా !
వెలయగ మూలకారణము-లెన్మిదియున్, బదియున్ బదాఱునౌ
దళములు, మూడురేఖలుగ:దాద్వశ సద్వలయంబులుండి భా
సిల, నిలయంబు నీకగును శ్రీయనుచక్రమునౌచు శాంకరీ !

హే చారుస్మిత చంద్రబింబవదనా ! హ్రీంకారమంత్రోజ్వలా !
శ్రీచక్రస్థితబిందు మధ్యనిలయా ! శ్రీరాజరాజేశ్వరీ !
యాచింతామణి గేహమందలరు నార్యా ! షోడశీ ! శ్రీకలా !
శ్రీచిచ్ఛక్తివటంచుఁ గొల్చెద శివశ్రీ ! శ్రీకరీ ! శాంకరీ !

లలితవచో విలాసము విలక్షణ లక్షణ లక్షితంబు నీ
పలుకులు వేదమంత్రము, లవాఙ్మయగోచరమీవు, నిన్నులోఁ
దలచుచు భవ్యగీతములఁ దంత్రులమీటగ వాణి,యయ్యెడన్
దలయటులూపె బ్రహ్మ 'లలితా'యన నీవె యటంచు శాంకరీ !

శారదరాత్రులం వెలుగుచంద్రుని మోమటు నీదు మోమెటుల్ ?
"చారువిభావగర్భిత ప్రసన్న దయార్ద్రి విలోకనాది పం
కేరుహలోచనాయతముఖీ" యని పల్కినయుక్తమేమొకో !
శారదమాత వీవు మముఁ జల్లని చూపులఁజూడు శాంకరీ !

శ్రీ అన్నపూర్ణ

అమ్మరో ! యాదిశక్తివయి యంతట నిండియుఁగాశికాపురిన్
సమ్మతి జ్ఞానభిక్షనిడు శంకరు రాణిగ నన్నపూర్ణవై !
నమ్మిన సర్వసంపదలు నర్మిలి నిచ్చి సుధాప్రపూర్ణవై
మమ్ములఁ బ్రోతు వెప్పుడును మా యిలువేల్పు గదమ్మ శాంకరీ !

అక్షిస్ఫూర్తిఁ దలంచి పేరిడిరి నీకత్యంతరక్తిన్ విశా
లాక్షీనామము కాశికాపురిని లోలాక్షీ! యదేరీతి మీ
నాక్షీనామము బెట్టిరా మధురలో జ్ఞానేశ్వరీ! నీకుఁ గా
మాక్షీనామముఁ గంచిలోన బహునామంబుల్ గదా! శాంకరీ!

కామా! కామకలా! కటాక్షనయనా! కాంచీలసన్మధ్యమా!
కామాక్షీ! ఘనకామకోటినిలయా! కామేశ్వరీ! కామినీ!
కౌమారీ! కరుణారసార్ద్రహృదయా! కల్యాణి! కాత్యాయనీ!
కామారి ప్రియభామినీ! సుఖకరీ! గౌరీ! నమశ్శాంకరీ!

గిరిజా! హైమవతీ! యుమా! గిరిసుతా! క్లీంకారిణీ! యద్రిజా
పరమా! పావని పార్వతీ! త్రిణయనా పర్ణా! పరా! శైలజా!
వరదా! పుణ్యఫలప్రదా! శివసతీ! భద్రాత్మికా! యందునా
మఱి యేరీతిని పిల్చినన్ బలుకుమా! మాబోంట్లతో! శాంకరీ!

బ్రహ్మాణీ! భువనేశ్వరీ! భగవతీ! బ్రహ్మాండ భాండోదరీ!
బ్రహ్మేంద్ర సురాది వందితపదా! రాజీవపత్రేక్షణా!
బ్రహ్మైక్య సురూపిణీ! సురనుతా! రాజ్ఞీ! రమా! వైష్ణవీ!
బ్రహ్మానందమయీ! లలాటనయనా! బ్రాహ్మి! భజే శాంకరీ!

శ్యామాభా ! నిఖిలేశ్వరీ ! స్తుతిమతీ ! శాతోదరీ ! సుందరీ !
రామా ! యింద్రధనుఃప్రభా ! లయకరీ ! లాస్యప్రియా ! రంజనీ !
శ్రీమాతా ! పరదేవతా ! ద్యుతిధరా ! చిద్రూపిణీ ! చిత్కళా !
కామాక్షీ ! హరిణేక్షణా ! సమరసా ! కల్యా ! నమశ్శాంకరీ !

శ్రీకంఠార్ధ శరీరిణీ ! శుభకరీ ! శ్రీశైలవాసప్రియా !
యాకర్ణాంత విశాలనేత్రయుగళా ! యార్యాంబికా ! త్ర్యంబకా
యేకానంద చిదాకృతీ ! మునినుతా ! యేకాక్షరీ ! త్ర్యక్షరీ
శ్రీకల్యాణ గుణాన్వితా ! మధుమతీ ! జేజేలివే శాంకరీ !

అదికైలాసమొ ! శుద్ధసత్త్వమయమో ! యానందకేలాసమో !
యది కీలాసయుతంబొ ! సౌఖ్యదమొ ! యత్యంతప్రభాభాసమో !
యది శ్రీవాసమొ ! చిద్విలాసమొ ! తురీయాతీతతత్త్వంబునో
యది యావాసమె ! నీనివాసమగునా ! యౌనౌనుగా శాంకరీ !

దండము విఘ్నరాజునకు, దండము నీదుకుమారసామికిన్
దండము దేవదేవునకు, దండము నీపరివారమంతకున్
దండము వేదవేత్తలకు, దండము నీదగు భక్తకోటికిన్
దండమునందుకో జనని, తల్చెద నెమ్మది నెప్డు శాంకరీ !

శ్రీ అద్వైత శాంకరీ

మంగళమా మహేశ్వరికి, మంగళమొప్పగు నాదిశక్తికిన్
మంగళమా పరాత్పరికి, మంగళమబ్బును ముక్తిదాత్రికిన్
మంగళమా కళాత్మకును, మంగళమా హృదయస్థశక్తికిన్
మంగళమౌను మంగళకు మంగళమమ్మవు నీకు శాంకరీ !

తలపన్ దోచనివాడ ! నిన్ దలచి తద్వైతంబు సంధిల్ల, నే
బలుకన్ నేర్వనివాడఁ బల్కితి లసత్పాండిత్యమేలేక, నిన్
దెలుపన్ జాలనివాడఁ దెల్పితినిగా దేవీ మహత్తత్త్వమున్
దెలిసెన్ గారణమెన్న నీ కరుణకాదే యింతకున్ శాంకరీ !

పిల్చినఁ బల్కుదేవత ! యభీష్టమొసంగెడి కామదాయినీ !
కొల్చెడి నీదుభక్తులదె కోరగవచ్చిరి శ్రీవశంకరీ !
తల్చిన వారికెల్లఁ బరతత్త్వముఁ దెల్పెడి యోశివంకరీ !
పిల్చినవెంటనే పలికి ప్రేమను కోర్కెలదీర్చు శాంకరీ !

హద్దుగ కొన్ని పద్యముల నచ్చెఱువందుచు వ్రాసినాడ, నా
బుద్ధికి దోచినట్లు మణిపూసలు గూర్చిన కావ్యమున్బలెన్
వద్దనకుండ గైకొనుము వందనమమ్మరొ సద్గతిప్రదా !
దిద్దుము నాదుజన్మఁ గడతేర్చు భవాంబుధినుండి శాంకరీ !

అష్టాదశ శక్తిపీఠములు

శ్లో॥ లంకాయాం శాంకరీదేవీ, కామాక్షీ కంచికాపురే ।
ప్రద్యుమ్నే శృంగళాదేవీ, చాముండీక్రౌంచ పట్టణే ।
అలంపురే జోగులాంబా, శ్రీశైలే భ్రమరాంబికా ।
కొల్హాపురే మహాలక్ష్మీ, మాహుర్యే ఏకవీరికా ।
ఉజ్జయిన్యాం మహాకాళీ, పీఠికా పురుహూతికా ।
ఓఢ్యాయాం గిరిజాదేవీ, మాణిక్యా ద్రాక్ష వాటికే ।
హరిక్షేత్రే కామరూపీ, ప్రయాగే మాధవేశ్వరీ ।
జ్వాలాయాం వైష్ణవీదేవీ, గయా మాంగళ్యగౌరికా ।
వారణాశ్యాం విశాలాక్షీ, కాశ్మీరేతు సరస్వతీ ।
అష్టాదశైవ పీఠాని, యోగినాం దుర్లభానిచ ।
సాయంకాలే పఠేనిత్యం, సర్వశత్రు వినాశనం ।
సర్వరోగహరం దివ్యం, సర్వసంపత్కరం శుభం॥

—)(—